

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/396/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112215053
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2012:1112215053.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľky: M. N., rod. M., bytom E. XXXX/XX, R., zast. JUDr. Jozefom Dzudzikom, advokátom so sídlom v Topolčanoch, Škultétyho 1597/7, proti odporcovi: E., K..Q..X., T. XX, C., IČO: XX XXX XXX, zast. JUDr. Darinou Korábovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Záborského 42, Bratislava, o zaplatenie 364,63 EUR s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 20. júla 2012, č.k. 9C 110/2012-21, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil, zaviazal odporcu na zaplatenie trov konania navrhovateľke vo výške 75,00 EUR k rukám právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti predmetného uznesenia a zároveň upravil Daňový úrad Bratislava, aby navrhovateľke vrátil 15,37 EUR súdneho poplatku po právoplatnosti uznesenia. O zastavení konania rozhodol podľa ust. § 96 ods. 1 až ods. 3 O.s.p. po späťvzatí návrhu navrhovateľkou. O trovách konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. a zaviazal odporcu na náhradu trov konania, ktoré navrhovateľke vznikli z dôvodu, že návrh bol podaný dôvodne.

Proti tomuto uzneseniu podal odporca včas odvolanie v časti týkajúcej sa trov konania a žiadal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť a v zmysle § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. nepriznať žiadnemu účastníkovi súdneho konania náhradu trov prvostupňového konania. Poukázal na to, že o začatí súdneho konaní vedenom proti nemu v postavení pasívne legitimovaného sa dozvedel až po obdržaní napadnutého uznesenia a navrhovateľka nebola nikdy zamestnankyňou spoločnosti E., K..Q..X., ale od založenia pracovného pomeru pracovala výlučne pre spoločnosť K. K..Q..X., IČO: XX XXX XXX, T. XX, C.. Uviedol, že navrhovateľka listom zo dňa 22.11.2011 požiadala spoločnosť K. K..Q..X.. o ukončenie pracovného pomeru dohodou, čomu jej zamestnávateľ vyhovel, pričom pracovný pomer navrhovateľky bol ukončený ku dňu 31.01.2012. Zdôraznil, že odporca nie je a ani nemôže byť právnym nástupcom vyššie uvedenej spoločnosti, nakoľko táto do dnešného dňa nezanikla bez likvidácie a stále preukázateľne vykonáva podnikateľskú činnosť. Mal za to, že samotný návrh trpí nedostatkom pasívnej vecnej legitimácie odporcu. V uvedenom prípade nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti voči navrhovateľke odporca, ale celkom iný podnikateľský subjekt - spoločnosť K. K..Q..X., ktorá je jediným bývalým zamestnávateľom navrhovateľky. Odporca predložil v rámci odvolacieho konania úplne výpisy z Obchodného registra pre obidve spoločnosti, úplný zoznam pracovných pomerov odporcu, negatívnu lustráciu osoby navrhovateľky v Sociálnej poisťovni a žiadosť o rozviazanie pracovného pomeru zo dňa 22.11.2011, nakoľko ich bez svojej viny nemohol predložiť v prvostupňovom konaní. Odporca nesúhlasil s priznaním trov konania navrhovateľke, nakoľko odporca nebol nikdy nositeľom akéhokoľvek hmotnoprávneho záväzku voči navrhovateľke, a teda v

žiadnom prípade nemohol dať svojim správaním príčinu na podanie žaloby, prípadne akýmkoľvek spôsobom ovplyvniť začatie samotného súdneho konania. Tvrdil, že podanie návrhu zavinila samotná navrhovateľka a teda by nemal byť zaviazaný na náhradu trov súdneho konania súvisiacich s tým, že navrhovateľka urobila zásadnú procesnú chybu pri podávaní žaloby na príslušný súd. Odporca si vo svojom odvolaní uplatnil aj nárok na trov odvolacieho konania vo výške 64,96 EUR.

Navrhovateľka sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

Odvolací súd prejednal vec podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

Náhradu trov konania v prípade, ak dôjde k zastaveniu konania, upravuje ustanovenie § 146 ods. 1 písm. c/ a § 146 ods. 2 O.s.p.

Podľa ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p., právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku nemá žiaden z účastníkov, ak konanie bolo zastavené. Pokiaľ však niektorý z účastníkov zavinil, že konanie muselo byť zastavené, postupuje sa podľa ustanovenia § 146 ods. 2 vety prvej O.s.p., ktorá predpokladá zodpovednosť za zavinenie toho účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Preto, ak navrhovateľ vezme návrh späť v zásade platí, že zastavenie konania zavinil, a je preto povinný hradiť trovy konania odporcovi. Z tejto zásady je stanovená výnimka § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p., v zmysle ktorej, ak dôvodne podaný návrh bol vzatý späť pre správanie sa odporcu, je povinný hradiť trovy konania odporca. Dôvodnosť podania návrhu sa i v tomto prípade posudzuje procesne, t.j. z hľadiska výsledku sa správanie sa odporcu k nároku navrhovateľa.

Predmetný návrh na začatie konania bol podaný na vymoženie nezaplatenie mzdy vo výške 363,63 EUR za mesiac január 2012. Z obsahu spisu vyplýva, že konanie vo veci bolo zastavené pre späťvzatie žaloby navrhovateľkou, ktorá toto rozhodnutie odôvodnila tým, že jej predmetná suma bola zaplatená po podaní návrhu. Podaním zo dňa 12.06.2012 poslala navrhovateľka listinný dôkaz, že jej predmetná suma bola uhradená, prevodom na účet dňa 23.05.2012, teda 10 dní po podaní návrhu. Z potvrdenia banky jednoznačne vyplýva, že odporca vyplatil žalovanú sumu, dokonca s uvedením dôvodu platby. Súd prvého stupňa preto správne zaviazal odporcu na náhradu trov konania, nakoľko navrhovateľke vznikli z dôvodu, že návrh na začatie konania bol podaný dôvodne.

Odvolací súd preto z vyššie uvedených dôvodov uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní úspešnej navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania nepriznal z dôvodu, že jej žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.